

მასობრივად მდებარე ადგილები და არა ფასად შეიძლება იმითი შექმნა. მანამ მდებარე უბანსა, ეს ადგილები ერთს მდინარე გულს გეუფენის, ბევრს გეუფენითა შეგვესყიდნა როგორც, მაგრამ ვერ დავიყენოთ. მინისტრმა სიკვამლე: თხოვნა შემოიტანეთ, რომ საქარის სანგრეგენის მდებარე ადგილები საქარია ამ ვენახისთვის და შეიქმნება ძალით მოკავშირეობა ეს ადგილები.

დასასრულ მინისტრმა დათავალიერა ვერაფერს საქარის სასოფლო სკოლა, ჰკითხა ზოგი რამ მოსწავლეების და მეტად კვათაფილი დარჩა იმათის ცოდნით. განსაკუთრებით გაუკვირდა, ასე მალე როგორ ისწავლეს ყმა-წილებმა რუსული ენა, და რამდენჯერმე ჰკითხა დირექტორსა და მასწავლებლებს, ნუ თუ ამ ბავშვებმა სრულიად არ იცოდნენ რუსული ენა, როცა ამ სასწავლებელში მოიყვანეს სო?

მინა შენიშვნა

ბოლშე ვიხილ მკითხველებთან, რომ ჩემმა ერთმა სრულიად უმანკო შენიშვნამ „დოსტოვის“ შესახებ, ასეთი დაუსრულებელი ვიოუშველებელი ასტეხა.—მე, როგორც, მის პატივისცემულს, ამ მეგობარ თუ მან გავგზავნი, ისე იტყვიან, რომ „ბოლშე-ხანობას“ გამოიჩინებ და მორიელ-მაკავალად დამასახლებდა, მაშინ როდესაც მიზეზი არ მიძიკია და არავითარი საბუთი ხელში არ უქირავეს. მართალია, წინასწარმეტყველებს ჩემულობა, მაგრამ ის წინასწარმეტყველებს, როგორც, ბოლშე-დინაური... ჩემ „შენიშვნაზე“ რომ იმან პასუხი დასწერა, მე სრულიად დერწმუნდი, რომ მეტის წერა იმარდრება და არა წეროლი მიწერე სოფლიდან „რედაქციის“ „ძალი გიორგი! გოგებაშვილის პასუხით დარწმუნდი, რომ მას ვეღარც გავდათქმევინებთ და მეც აღარ ამოვიღებ ზმას, რაც უნდა სწეროს ამასთანავე გიხიხეთ, თუ ვინმე რამე გამოგზავნის იმის შესახებ, არ დაბეჭდოთ!

კი ამ სავნის შესახებ აღერე თქმულიყო. მაგრამ, გარდა იმ წერილისა, რომელიც ვაძიებებდა „ივერიის“ მწვემსიდან, არა აღმოჩნდა-რა ამის შემდეგ დევწერე წერილი, რომელიც ვაძიებებდა ჩემი აზრის ხსენების სავნის შესახებ ისე, როგორც ვესმია. ამ წერილს „კვალის“ რედაქცია ძლიერ გაუკვირებია, და გამოცემისას მხოლოდ ამ მხრივ, არამედ დავიანებული არისო! თითონ წერილზე-კი არას ამბობს—შეცდარი და უსამართლო აზრია ვატარებელი წერილი, თუ არა. „კვალის“ უფრო იმას სცილობს, რომ სხვის სულს და გულში აფუთურს ხელი და თითონ სავანი, რომლის შესახებ დატერა სასამართლის აზრის სავნის მისთვის არაფრად საყურადღებოა, ხოლო, თუ „კვალისა“ რედაქციის საზოგადო სავნის სიყვარული და ქვემარტობა აღაპარებდა, მაშინ იგი უნდა არჩევდეს წერილის დედა-აზრს, და არა იმას, თუ რატომ აწის დაწერილი ეს წერილი.

მაგრამ ნახატებიანი ჟურნალის რედაქციას წესად არა აქვს შეეხოს თითონ სავანს, აზრს, დაფასოს იმის ღირსება, თუ ნაკლებად ვინა, და მხოლოდ შემდეგ აქვს უფროსი დასაუბრებელი, პირუთენელი, დირსე-

ლოთ!.. ხომ იცი, რაც უნდა იყოს, იაკობისთან კაცები ძვირფასები არიან ჩვენთვის და საფრთხილოდ მოსაპყრობი, თუ არ დაყვებივით, ისე არა გავკეთებდარა და სს. „მოუხედავად ამ ჩემი წერილისა, იმას მინაც უბანსუხა, ნ-გნებმა გ. წერეთელისა, სილოვანმა და დიდაშვილმა. როდესაც ჩამოვედი სოფლიდან და საცდელური მივმდით რომ ამ პატრიცეუმს პირებს, არა მისაზრებულს: ჩვენ დიხს პატრიცეუმს გვაქვს, როგორც თქვენი, ისე იაკობ გოგებაშვილის, მაგრამ სიამოთღისა და ენის სისწორის მსხვერპლად ვერც ერთს ვერ შემოგვწარიათ და შენ შევიძლია დიდარევი სწერო!“ ამს შემდეგ მე რაღა მეტყვიდა ვაფუქსი და აღარა ვფრს მოწინაწილობას აღარ ვიღებ. მაშ სრულიად უმეზხუოდ მწამებს იგი მაკიაველობას ცხიდა, რომ ვილაც ატყუებს პატრიცეუმს იაკობს და ან მისმა წინასწარმეტყველობამ უღალატა!.. მე რაღა-კი ერთხელეც ვაღვსწავციტე, იმან ააღიარებინა ნაკვალად „ადვირებიცა, რომ დასწეროს, სიტყვის შემბრუნებელი არა ვარ და დავშოვები მასდანი აღინდელადლე მოკვარული და პატრიცე მცემელი აკეთ.

ნაყიესა

ჭუთასისა ერთი დღისა კაცისა შვიდი ჩამოვიდა რუსეთიდან და სხვათა შორის, გახრეს სამი ქუთათური: დღა-ღამე, აღმასტარა და ბეკნაბრეა! უნდა სტუმრებს ვუწავდებოდა მოსამისამ ამ სისამ ასწავდ გინგნობისა გავრა, ბოლოსათვის ათავადეარ-ჩათავადეარ და ივითხოს!

შემა აწანაო

მ. ჯიბილა

ჩვენს მასობრივ სოფლებში ცხოვრებენ ახანური: ელენები და ლევაგა, რომლებსაც

ული მსჯავრი. ეკვლას ყოველთვის ის უნდა შეიცავს, რა ხანდა ახანურისა უნდა ქქინაოჯუს კატრის, როდესაც ამა თუ იმ აზრს ამბობდა იგი. ამ გვარად იქცევა „კვალის“ ავერ წელიწად-ნახევარი იმ ჩვენის წერილების შესახებ, და იმედა შემდეგშიც არ უღალატებს ამ მართლა რომ „ახალს“ მიმართულებას ეს გზა ქვეყნის სამსახურისა ქვემართება, რომ „ახალი“, არა თუ ჩვენში, არამედ სხვაგანაც, სადაც მწერლობას უფრო დიდი და ფართო ასპარეზი აქვს. თითქოს ნახატებიანი ჟურნალი არ სჯეროდეს, რომ კაცს, გარდა პირადის ანგარიშისა და სარგებლობისა, შესაძლოა სხვა რამე მოტრევი ქჰინდეს მწერლობისა! ამას გარდა, რატომ ჰკობია „კვალის“ რედაქციას რომ საუკუო იყოს ისეთის სავნის შესახებ ლაპარაკი წინადა არა ყოფილა? სწორედ საკვირველი თავისებური ლოგიკა აქვს ჩვენს ნახატებიანს ჟურნალს! მაგრამ ეს სულ იმის ბრალია, რომ „კვალის“ რედაქციის უფრო სხვის სულსა და გულში უყვარს ხელის ფათური. არ გვემის სრულიად, რაკი ასეთ მიზიღობას იჩენენ ნახატებიანი ჟურნალის მწვერდნი, რაღა ქართული მწერლობა

მოუყვანიათ „ოსები“ თავიანთ ადგილ-მამულისა და ტყის დასაცველად და სრულს ნებას აძლევენ, რომ არავინ გაატარონ იმთის ადგილებში. 20 სექტემბერს, დღის 10 საათზე, ზღა-საქარისაგან მიდიოდა თავილი სინოა ქაიხოსროს ძე აბაშიძე და მისთან ახანური სიკო ჩარბიანი სოფ. ლოსინთხეში ელიზბარ დელგლასისა საწახლისა წამოხალხდა, რომელიც დიდი ხანი არ არის, რაც ეყენდით, მაგრამ ვი ამისთანა მოტანას, კინაღამ თავი არ წავაგვს ორის ღერის წყნელის გულისათვის! დაბა ყვირილის ვიღამა რომ გვიდღენ, სიკო ჩარბიანმა ხარ-უკანი წინ წაიყვანა და სინოა-ძე ჩამორჩა, იქვე ელენების ტყეში შევიდა და ორი დერი წყნელი მოსქრა, რომელიც ფსიც, რომ ეყდა, ერთ კაპეის არ აღმეტყუებდა და წავიდა თავის გზაზე; წინ შეხედნენ ელენების ოსები და ჰკითხეს, სად მოსქერიო? უპასუხა, ავერ ტყეში მოვქერი სახერე მინდაო! ამ დროს ერთმა მათგანმა იძრო ხანჯალი და დასქ-ა ეს საწყალი კაცი. ეს „ოსი“ დაკირეს და დაბატრებიც, მაგრამ ისევე ჩაქრა ფათოუშეს და იქვე ისე არჩინად დიდის. არამეტყუა ძლიერ დაპირილი და მოჩამბედა თუ არა, დერბოთა უწყის.

ამს წინად კიდევ, აფისტოში, ს. ლევაგას ოსებმა კინაღამ მოკლეს დაბა ყვირილიში მცხოვრებლს: ახანური ორაკლი ვიგორის ძე საყურადღებო და ვაქარი გიგო თუთბერიძე, რომელიც მდინარე ყვირილიში თვეზობდნენ. ეს მდინარე საზღვარია ლევაგას და საყურადღებობისა მათელებისა, ვიღამ ნაბირი ლევაგას გეუფენის და გამოღმა-საყურადღებობს, მაგრამ ლევაგა არ ანებებს საყურადღებობებს, წყალმა ჩემკენ გამოიწია და ჩემს ადგლში მოდისო, და ამიტომ საყურადღებობებს არ გეუფენითა: საყურადღებობები იკ ეუბნებინა, ნახევარი ჩემი და ნახევარი შენი გე წყალი და ამის გამო ერთმანეთში განხეთქილება აქვო. ეს მეთვეებში

აურჩევით ნაყოფიერ ასპარეზად! აქ სხვის სულსა და გულში ხელის ფათური მაგდენდ არ გულდობრება—ფიციფიცი მაინც; მაგრამ არის ისეთი დაწესებულება, სადაც ამ გვარის ღირსები შემოიბლის ადამიანს უხვად ავიღლოვებენ, და რატომ იქ არ განსრუვენ თავისი გულთა მზილობის ნიქ?

უნდა გამოვეტყუოთ, მოგვეყინა და მდენი ჩვენს სულსა და გულში ხელის ფათური. ჩვენ დიდი ხანია ვითმინებ რედაქციის ამ გვარი არა ლიტერატურული საქციელი და ვფიქრობთ, ახლა-კი ვინა!

ამიტომ, უმორჩილესად ვისთხოვთ „კვალისა“ რედაქციის შთამომებელს ერთხელ და სამუდამოდ შემოხსენებოთ იმის ექვემდებარება მოგვეყინოს. ნახატებიანი ჟურნალს რამდენიც ენებოს ვიგორის, დაფასოს და უსიტესი მსჯავრი ჩვენს ჩვენ წერილის, ხოლო ჩვენს განხატვად სურვილი, რომელიც არ წარმოგვიტყვას ამას თავი დაანებოს. ან-კი საიდან უნდა იცოდეს „კვალის“ რედაქციამ, რა ვაქვს გულში? ჩვენ უყურადღებოდ დავავადეთ, როცა იმავე „კვალში“ უმართებულად გვეგებოდნენ. მაგრამ ისეთ კრიტიკოსთან, რომელიც ვაგე-

საყურადღებობის კუთვნილ წყალში თევზობდნენ; მეთვეებები, რომ დიხანებს ოსებმა, გამოუდგნენ, ბაზარში შეასწრეს, და ორივეს ბაღევი წიარავეს.

აქ ვერავინ ჰხედავს ლევაგების და ელენების ადგილში გავლას; არამც თუ იმ ადგილებში ვინმეინათ ოსებმა, არამედ თავიანთ სახლ-კარხედაც რომ შეხედებინა ხოლოდ ოსებსაც, მოწიწებით სალამს აძლევენ. ვლად. აბლაძე

ნარკვევი

(ჟურნალ-ვაჭოებიდან)

გაზთი «Южный Край» შემდგეს ამასი იწერება ხარკოვიდან ციმბირს და მდინებში საშუალო გავზინლების თავის ნათესავებთან გამოთხივების შესახებ.

როდესაც პატრიცების ციმბირში გავგზავნა დაპირეს, რაინის ზხის სადღურებში თითქმის მთელმა სოფლის საზოგადოებამ მოიყარა თავი; უმეტესად ენის ბრალდებულთა დედა-მამანი და ნათესავები იყვნენ, რომელთა შვილებიც ნება-უფებურა ზოის ქვეყნის მიდიდნენ. პატრიცებს ნება მიჰყავს უკანასკნელად გამოთხოვბულებს თავის ნათესავებსა. მეტის-მეტე გულსაკუთარ ეთეს გამოთხოვბულებს რაინის ზხის ბაქანზედ, სადაც ვაგონები იყო მოყვებულ ტუსალების ჩასახლად, მწერივად ჩამორგდნენ პატრიცების ზალა-რა დედა-მამანი ნამტრალევის თვალბოთ. ავრ გამოვადგნენ პატრიცებიც, გულს უწყველად დადამიანს იმითი ნახე, ვს ბრძოლებულებისა და ოდენე-კი კარგის მოვაჯებ—შემდეგ-მოთვლებოდა. ისინიც ნამტრალევის თვალბოთ გამოდიდნენ და სანამ დღესათან, ან მამათან მიდიდნენ, სახევე მუხლს მომუხადნენ ხოლო, და გვეწმინდნენ: აგვაბათი, გვაბათიო!.. დღესაც თავის დაკვირვებულებს: „ღმერთმა გაატოთ შევილოო“. მესამე მუხლ-მოყრის შემდეგ დღესათ ხელთი აყენებდა თავის შოვლებს, რომლებიც ცრემლ-მოწველები ძლიერად დგვიდნენ ვებხედ და გულში იყავდნენ დედა-მამას. ბევრს დარაჯას-კი აუხლდა გულს, როდესაც მიხეცა გულ-მო მუხლს უფრად თავის შოვლს და მისი ნაშობ. ნახარხ დღესათის ცქრით ცრემლად სდებოდა.

არ არის იმისთანა ბოროტ-მოამქმე-

ბაც-კი არ შეუძლიათ დაწერილის აზრისა, ჩვენ არა ვგვეყინებარა, ხოლო არა ევატებება „კვალის“ წერილი მან კრიტიკოსებს, იგივე აღარ მიეცევა ბან გიორგი წერეთელს, რომელიც ხან ერთის ნიღამთ გამობრძანებდა ხოლოდ და ხან მეორეთი.

დასასრულ, რაკი თითონ „კვალის“ რედაქციამ ინება დაწვერა, ვითომ „კვალ-შეველამ იმიტომ დაანება თავის „ივერიის“, რომ გავხედა „ახალს“ მიმართულებას არ თანაუგრძობა-დაო“, ამიტომ საქიროდ მიგვანჩია ადვადინით ნამდვილი გარემოება ამ საქმისა.

ვაგ-შეველამ გამოვიგზავნა რამდენიმე ფელეტონი, რომელიც დაწმუნებული იყო სარედაქციო კომიტეტისგან და ვერ დაბეჭდა. ამას გარდა, მოიტანა ერთი ლექსი, რომელიც მე და ერთმა ქართველმა პოეტმა, რომელიც ამ დროს რედაქციაში იყო შემთხვევით, თუმცა ხუთჯერ, თუ ექვსჯერ გადავიკითხეთ, მაგრამ არა თუ პოეზია ამ ლექსისა ვერ შევიგნეთ, არამედ ვერც იმას მივხედით, რის თქმა უნდადა ვეტროს.

ამიტომ, არც ეს ლექსი დაბეჭდვით, რასაკვირველია. იმის შემდეგ ვაგ-შეველა რედაქციოში აღარ გვინა-

და, რომ იმის გულის სიღრმეში ოდნავ, მკრათაოდ მაინც არა ჰმეუტავდეს ცხოველს-მოყოფელი შუტი ნათელისა და ქვემარტებისა!..

უცხოეთი

აღმოსავლეთის ოში. ღებეშებით იუწყებიან, რომ ჩინეთში მცხოვრებელი ძლიერ ღრტყინავენ. ჯარისკაციანი არავითარი სიხდრო წესს აღარ ემორჩილებიან, თითქმის მთელი ჯარი აჯანყდა; მოხელეებმა სურათისა და იარაღის საწყობები გაძარკვეს. ფლორა ისეთი უკიდურეს მდგომარეობაშია, რომ ბრძოლის ვერ-კი გაუძლებს.

იაპონელები თითქმის დაუბრკოლებლად მიიწვიენ ჰკინისკენ.

საზრანგოთი და ინგლისი. „Fingero“-ს ლონდონელი კორესპონდენტი, რომელსაც „Standard“-ი ინგლისის ცხოვრების დიდ მკვლენეს უწოდებს, დიდად საყურადღებო ცნობებს იწერება ინგლისის მდგომარეობის უპოტიერობის შესახებ. „ღრთოთა განმავლობაში ინგლისელები მიეყენენ ფრანგების თავის მოწინააღმდეგებელ ჩათვლას, ისეთ მოწინააღმდეგებელ, რომელთა ნაც იქნება ჩქარა მოხლეთ შეხედ-რა და შებრძოლება. ამ მოსლოდ-ნელ შემბრძოლების შესახებ აქ აშკარად მოწინააღმდეგებდა, თუმცა-კი სურს, მაგრამ იმის თავიდან აცილვისა შესაძლებელია არა ჰხადინა. პარლამენტში, კურნალ-გაზთობაშიც და, ასევე ინგლისელები, ხალხში-ც კი სულ იმას ამბობენ, თუ ინგლისის ფლორა ძლიერდება, სავნდ ისა აქვს, რომ საფრანგეთის ზღვის ძლიერებას შეებრძოლოს. ამ წელში მომდარა აღლომები ინგლისის საშენდრო ხრამაღდების ნამდვილს სურათს წარმოადგენდა იმ ბრძოლისა, რომელიც ლამაზმა და მტერთა შუა ზღვაში მოსიარულე ინგლისის ხომალდებს მოუხედებთ შებრძოლებისა და ტულონის ხავს..

ხოლო რაც შეეხება იმ მიზეზს, რომელსაც „კვალის“ ასახელებს, ეს არც ვაგ-შეველისაგან ვაგვიგონებ და არც სხვისაგან. შესახებელია ისიც იყოს, რომ ვაგ-შეველი იმ მართლების გამოკლეა შეამწინა გავზინის და ამისთვის დაანება თავი. მან კარგს ინებებს ვაგ-შეველად, ვაგ-შეველი—რაში მდგომარობდა წინანდელი მიმართება „ივერიისა“ და, რა საგამოხელი ცვლილება დაეტყო გავზინს ახლა?

ამას გარდა, რა შესარვეია ერთმანეთში ვაგ-შეველისა პოეზია და იმისი აზრი რომელსავე ეკუთვნის სავნის შესახებ? ვანა არ შეიძლება იმის წარმოადგენა, რომ ვაგ-შეველის პოეზია მოსწონებოდას კაცს და სრულტეტების მხარით დაბეჭდილი წერილი-კი არა ან და—ეს წერილი ომლო იმ მარგალიტი გვიანის და ვაგ-შეველის პოეზია-კი მხოლოდ მისი ხალხში გაბნეულ დღესათა მკრათო მზამეგ-ან კიდევარც ეს წერილი მოსწონდეს და, არც იმის პოეზიით იყოს გაბრუნებული?

ყოველი ესე შესახებელია და ერთს მეორესთან კავშირი სრულიად არა-აქვს-კი.

სამხედრო ხომალდებთანა. ასეთი ყოველად გარემოება საქმის დიდდ უფროდ-საღებო და სამუშაორო ნიშნა მომავალისა.

სასამაროლოს მარინა

თავ. გიტა ანჩაბაის საზე

19 სექტემბერს სოხუმში ქუთაისის ოლქის სასამაროლოს განყოფილების ნესლიან განიხილა საყოფად-ღებო საქმე სოხუმის ოლქის სამურ-ზაყანოს მცხოვრებ ორმოც-და-ათის წლის თავისი გიტა ანჩაბაისი და იტაურისავე მცხოვრებ გლების პლატონი ჯიქიასი.

აი გარემოება ამ საქმისა: კოდორის ნაწილის უფროსს დაწინაურდა თავისი ნაწილი სკეპის თავად თვით გიტა ანჩაბაი, რომლისთვისაც დიდ ფურცელს მიუცია, რომ ყოველივე კანონიერი ღონისძიება ემხროს ქუთაისის მოსახლეთა სამურზაყანოში და ვისაც შეინაზავდა ქუთაისი, უფროსის წინაშე წარედგინა. ბნს ანჩაბაის არა თუ კანონიერი, არამედ ბევრი უკანონო სამუშაოები უწინაა, რაც უკვე დამტკიცებულ იქნა მოქმედების წინაშე. ამავე 1894 წლის თებერვალში მოუპარათ ან დაპარათ გიტა ანჩაბაი სამურზაყანოშივე მცხოვრებ ნაჭყების ქვრიუს და ეჭვი შეუტრიათ პლატონი ჯიქიასი მძახელ. იმავე სოფლის სასამაროლოში მიხუ-ლა ჩვილებს თებერვალს ბნს ანჩაბაი ქუთაისის გამოსადიებლად, როგორც უფროსის მიერ დაყენებულს ხევის თავსა და ქუთაისის მძიბებელს, დაუბრუნა ექვ მიტანილი ჯიქია, მაგრამ ის სახლში არა ყოფილა იმ დროს. იმის მგვირ ხაზრებს დაუქვითი და მიუყვანილი ხევის თავანი ვითომ-და ქუთაისის მძა პლატონი ჯიქია. ბნს ხევის-თავს ბევრი აღარაფერი უკითხავს, თოთი მიუტრავს ჯიქია ბარბად სხედ და უბრძანებია, ამ წინა მძა წარმოადგინე ამ სათაშივე და ან ხუთი თუბანი გარდახადე დაკარგულის ძროხის ფასით. თოთი კისრში წაუტყურია და ისე დაუყენებია ძალი, სანუ-ყალბი ალაღ-მართალი ჯიქიას ხევის-თავის არც ერთის ბრძანების ასრუ-ლება არ შესძლებია, რადგან მარად ყოფილა გავკეცებული. შემდეგ ბნს ხევის თავს მიანიც თავისებური სამარ-თალი უბრძანა და ჩამოუბრძინებია სა-წყალის ჯიქიასათვის ძალით. ხუთის თუბნის ბარათი ძროხის პატრონის სასარგებლოდ, და თუ ვადის გა-დაცილებდა და ვერ გადხდებო-და თხოუმეტი მინათი ჯარბა უნ-და მიეცე იმავე ძროხის პატრონი-ნისათვის. ბედ-კრულს ჯიქიას არაფერად ესამოყენა თურმე ამისთანა ქა-ლიალებზე ხელის მოქროს, მაგრამ უარი არ გაუყოლიდა, მძალი აღმარ-თის მხენელიაო, ნათქვამია, და იმა-საც ძალიმ დასძლია და იძულებულ-ჰყო დათანხმებულიყო ხევის თავის ყოველსავე ბრძანებას, ოღონდ-კი თოკიდან თავი დაეღწია.

უსვხოეთის წარმომადგენელი

„Philadelphia Record“-ი აწერუ-ბა ერთის ამერიკელ სწავლულის ამხსნა, რომელსაც თქვა აქვს თურმე, რომ ყო-ველ გვარ საქმელს ქაშაუზად გაჭაფუ-ბო. ქაშაური საქმის გაჭაფუბის შეს-რება მტკე საუკუნის დასაწყისისგან მოსურ-ხდება. მოკა დრო, ამტკიცებს ეს მტე-ნარი, რომ ყოველ განსაზღვრულ მტე-ნებაში სპანელ საქმედ მიანსვენს სხე-ლს სავსებდ ბარტყუის ხოცვას. აქს ოცნება ან ანის, ქაშაის დაფრულებუ-და სხელოვანი უტყის წინ ამ საქმის შე-სახებ. უხელოვანი ქაშაის შექმნილი უხელოვანი გველებსა სარდალა, შპანო, ერბო, მარცხენი, დიონანდი და სხე.

ერთს გვამხსენებს გამოკვლევა, რომ ზარედი ცხვარსასივთა ერთს ეგუებულს ღამის ქალს ჰქონდა ან 350 წლის წინაა. იტალიადგან საფრანგეთში ესპან-სისოციის სმარების ჩვეულება გაღრუბ-ნათი ჰქნა იმ-სი სასახლეში. ცხვარ-სისოცი მხოლოდ შეტყუებულთა სისმარ-ბუდა მამანდათ თურმე. ჰქნის III-ის დროს ცხვარსისოცი სურსელთაქმის წე-ბად ასევედგან და უწოდებდნენ „მტე-რის ცხვარსისოცი“. გერმანიაში 1580 წ. შემოადგეს ცხვარსისოცი და მხოლოდ გე-თომობადი ჰქმარობდნენ. ცხვარსისო-ცი მკარფისას სანქმად მამანდათ და-ცვლ საქმრებს. დრუხანში, 1595 წ. განახა გამოსცეს და მდებარე საღეს-ცხვარსისოციის სხარება აგვიმადეს.

ნიუ-ჯორჯის მტატის ერთს ქალაქ-ში დიონანდი გადააბო ჟვარ დასაქრეს თურმე: ცხვარსისოცი დასაქმდა ქალსა და სამხედროს პატრონსა. მსტორა სიფთხისდასი გამო გადის გარეშ-დან და ისე შესაწუხა წესა ჟვარსის-წარისა.

წარმომადგენლის მიმართ

„ვერისა“ მე-199 №-ში სიფე. მე-სრინადგან გორქოვანდგენა დასტედალი, რომელიც თაოვანს პოლომდის ტე-რელებათ ანის საყავ. სსეთა შინისა, გორქოვანდგენა სწავს: გურგენისდასი სქეკარება ვიღაც დაიკავია. გურგენისდასი სურქამს ამ დაგვისისდასი, სსე-ქალს სე მეთაოვ ცოლად, მე შემთარო-ვ და კვდება მალე მოკვდა წესა ქაშაისა; ამას ასეთი დასამკვლელები აქრება ბნ

კორპორაციები, რომ თითქმის მოქმედ-დასრულებულს, რომელსაც ქაშა გურგენი-მის ამ პარამას ამდგენს დაიკავია! გარდა ამისა, გორქოვანდგენა სწავს რომ ქაშა გურგენისდასი გსვარი მოქმედ-თაქმის ქაშაითვისა. ვერ წსავლენ თქვე-დავლივლო, ბნ გურგენისდასი ცხვარი-ზედ აბა თუ არა და მტე დასწერდით ამას, ცხვარის მოქმედ და ცხვარზედ ბა-ტარა წარდგინა სულ სსეა და სსეა.

ან ას სადავს მოქმედს გორქოვან-დგენის, ვითომ გამოძიებას ადმოე-ჩინოს, რომ გურგენისდასის სდომეა-თავისს ქმრას მოკვდა; აგრეთვე არამო-კეთიმ გურგენისდასის თავისს პართი-კოქტას; რომ ქმრას მოკვდა მან-დლო და ვიღაც დაიკავია შეთრავა! ეს სულ ტყუილია, რადგანა გამოძი-ებას არა ყოფილა—ყო მხოლოდ ჩვეუბის ჩამომოქმედა პოქალის თანსაქმისაგან და გურგენისდასის არ უთქვამს, რომ ქმრას მოკვდა მანდლოა. ამ ჩვეუბის ჩამომოქმედა ადამიანისა, რომ ქაშა გურ-გენისდასი სსეავლად სულ სსეა მიწეა-საქს და არა ის, რასაც გორქოვანდგენ-ტი აქეუბებს. ცხვარს, გორქოვანდგენ-ტი ვიღაც მტკარე დედაცხვარისაგან ტე-რე-ნისა ყოველად მას მტარ მინაწერი.

თავი და მშობი

ჩვენს კლუბებშიც მიქცევა უფრადება თავისს წყაროს განიერს ქვევას და განთობას. როგორც უწით, ამ კლუ-ბში სავსებობათ წყაროს იმის მტეს არს აგებებს, რომ სტეგეპე, ბსქო-სა და სრდს თანსაქმე. ასე უსსე-რად, ასე უსარგებლოდ მადას დრო. ამ განყოფილებაში გოქმის მამანდა-სებს უტეე მიქმედათი უსრადება. „გურგენის“ მამანდასისებს უტეე მიქ-მედათი რევისიარად ჩვენ ბარტყუი გ-დავსაქმისაშია და მძახვათ ამ წამთამს სსევისს მოქმედება შექმნათთ რეუსეს ესსეად წარმოდგენის მამართ-სა. მარადეა წარმოდგენა 16 ოქტომბერს იქმება. „სომარანაშია“ განუწარსავთ ამ წამთამს ქართულას და სომარ-წარმოდგენების განმართე. სომარგენთ-უნდა მიეგებებთ ამ ამხავს, რადგან, რად თქმს უნდა, წარმოდგენების უ-რდასება სსეთა უწრად და უსარგე-ლო ბსქის მდას და სრდს სსეავს.

თავი და მშობი

თავის წარმოდგენა სახელოვანო თე-ატრში გამოართება ერთს 2 ოქტომბერს. წარმოდგენა „დემონს“, რუმინდგენის 3 მოქმედ. და 7 სურ. თავის. თანარის როლს ასრულებს ქაშა ბაბლო. დანარჩენი რო-ლები ისევე განაწარმობული, როგორც პირ-ველ წარმოდგენაში იყო. ორშაბათს, 3 ოქტომბერს, წარმოდგენი-ლი იქნება ოპერა „ფორტენა“.

თავი და მშობი

დღეს, 1 ოქტომბერს, ბუნებრ კმის მშობი დანიშნული გუნდისი ფრად ნიჭიერის არტისტის კეთა, შესანიშნავის ენგლიორის და ცხენოსანისა.

განცხადება

დღისა მოქმედის ბუნელომინის თარგმნული მ. შინაძის მიერ, გამოცემს ო. ჩიანუსა ვანი მართი შარბი ისეთივე ტილოისს ქუთაისისა და ოზურ-გეთის წიგნის მღაზებებში და შარბისა და ანხან. სტამბაში.

ქართული წარმოდგენების მმართვე-ლი ანხანაზაბა ამით აუწყებს ყველა სსევისს მოქმედს, რომელიც სურვი-ლი და ხალისი აქვთ მომადე სე-ზონს მხოლოდ მომწიფლას ქართულ წარმოდგენებში, მოსლოპარკებულ მიმართონ ამავე ანხანაზაბის წევრს!

ვალმარინა ვინისი

ტილოის, ფრეილინს ქუჩა, № 7. გ. გუნდისევი მიმართონ იმით, ვისაც ან ორგანო ან ნათარქმა ჰაქვს აქეთ თეატრში წარმოსადგენად. ქალაქ გარეშე მცხოვრებთ პიესის-თან თიანთ პირობებში უნდა გა-მოკვავდნენ. (8-მ-4)

მირველი კერძი სამკურნლო

ქემის ნავსარდინისა (კუთაში, კარნაციის ძეგლის პირდაპირ) ავადმყოფთ იღებენ ექმნი ყოველ-რვე კვირა დღეებს გარდა. დილობით: ბ. ა. ნავსარდინი, 11—12 საათ-ივით, ვისაც სსევისს სსეულებანი: სახი-რეთი ვენეროლი და სოკოლისი. უ. მ. ჩაქაძისა, 9—10 საათ. სსე-ულებანი: თვალისა და ნერვებისა—ტაში ტიცილები.

საჯამერკია ვურსები

ქალმისა და მამებისათვის

წელი მეცამეტე

კურსების დანიშნულება ის არის, რომ სპეციალური საჯამერკია ვა-ნაილება შესძინოს მსურველთ, როგორც ქალს, ასე ვაქს, და მოამზადოს ვიჯიზმის შემწეობით ანგარიშის სახელოვანთი მკოდნისი. სწავლის გათავისს შემდეგ ატესტებენ ეძლევათ. 1894—95 სამოს-წავლო წელს შემდეგი საგნები იქმნება სსეველებით: 1) საჯამერკია ვა-ნაიბა, 2) საჯამერკია ართმეტეა, 3) ბუნელოვანი მარტეი, ორ-კეტი და სანაწი, 4) ართმეტეა სახანგარში მოთეა, 5) საჯამერკია მარტე-მოქმედა, 6) საჯამერკია და სთამსაქო წესდებანი, 7) მსწარულ-წერა და წარ გაჭაფუ-ლი: შოიანი (исправление дурного почерка).

სწავლა დაიწყება 15 სექტემბრიდან. ახლოდ შემოსულელთა მიღება დაიწყებს 1 სექტემბრიდან, ყოველ დღე დღის 10 საათამდ თერთმეტამ-დე და საღამოს 4 საათამდ 8 საათამდე, კურსების სადა-შობი, სახლა აღქ-სისადე ფრადლოვისა № 9, სსეავას და სავარანს ქქსაზე, სეთაქსა მარ-დაბაი.

და მს ღვევი ს აზ ვ ა ე ა ე ბ ა

„ნიკორი“

(დუხა) უსაღესად დასტეგებულა 1872 წელს.

რომელსაც მირითად თანხა 2,500,000 მან. აქვს, გარდა სათადარიგო ფულისა.

დაზღვევა სოცოხლისა.

ამით აცხადებს, რომ მის მიერ მიღება დაზღვევა სოცოხლისი განსაკუთრებითი საზოგადო პირობებით იმ შემოსულებისათვის, როცა შობა აღარ შეტელებათ. დასტეგულს მინაწილეობა ექ-ნება აგრეთვე საზოგადოების მოგებაში.

დავლევსა მხსსლინაზან.

მიიღება ყოველნაირი მოძიებისა და უსრავის ქონების დაზღვევა ცეცხლისაგან აგრეთვე ზღვით-მდინარით და ხმელეთით წასა-წამოადლების საქარლისა.

წესები, პირობები წერილობითი და სიტყვიერი მოლაპარაკება განუხორბა მსურველს ტფილისის საზოგადოების ვაგეობაში, რომელიც დადგენილია კავკასიის შრომისათვის და იმყოფება ბარონის ქუჩაზე, კოლომბელის სახლში, ანუ თეთ საზოგადოების აენტ-ს ოქემანდრე პეტრეს ძის ზაგრივისაგან, რომელიც დავს ველიამინოვს ქუჩაზე № 2. (50—1234—49)